

Patriarhul Daniel: Schimbarea la Față a Domnului este icoana profetică a Bisericii

„Schimbarea la Față a Domnului este icoana profetică a Bisericii întregi, pentru că aici vedem cum Hristos Domnul adună prin harul Său, prin lumina Evangheliei și a sfintelor taine, prorocii și apostolii și pe toți cei care cred în El”, a afirmat duminică Patriarhul Daniel la hramul istoric al Mănăstirii Cernica.

”Schimbarea la Față a Domnului nu este o schimbare doar la față
În cuvântul rostit la finalul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a explicat de ce Schimbarea la Față a Domnului este o schimbare a întregului Său corp.

„Această schimbare la față sau transfigurare nu este doar Schimbarea la Față a Domnului, ci a întregului corp și a veșmintelor sau hainelor cu care era era îmbrăcat, doar că numele tradițional al sărbătorii este în limba română Schimbarea la Față”.

În limba greacă, metamorfosis, iar în limba latină, transfiguratio. Cei doi termeni arată că „nu se schimbă doar fața, ci întreaga înfățișare a Feței și Trupului Domnului. Aceasta arată că slava dumnezeirii Sale se arată dinlăuntrul Său trecând prin trupul și hainele Sale. Nu este o lumină venită din exterior, de la soare, ci este slava veșnică a dumnezeirii Mântuitorului Iisus Hristos care se arată prin materia trupului și a hainelor Sale”.

„Prin Schimbare la Față vedem, de fapt, mărturisirea dumnezeirii lui Hristos. De ce s-a schimbat la față cu puțin timp înainte de pătimirile, moartea și învierea Sa? Ca să arate ucenicilor că atunci când Îl vor vedea desfigurat pe cruce din cauza durerii, să-și aducă aminte că El este Domnul slavei, cel transfigurat, și să se întărească în credința că pătimirea Sa este de bunăvoie. De bunăvoie a mers spre pătimire spre suferința crucii și a trecut prin moarte și a ajuns la Înviere. Schimbarea la Față, în care Hristos Domnul își arată slava dumnezeirii Sale, este o anticipare, o arătare înainte a slavei Învierii lui Hristos. De aceea, ea are rol pregător pentru ucenici, ca să nu se întristeze peste măsură, pentru că Cel Care va suferi moarte pe cruce va învia din morți”.

Moise și Ilie

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a amintit că evangheliile consemnează apariția lui Moise și Ilie la momentul Schimbării la Față a Domnului.

„La Schimbarea la Față, spun sfintele evanghelii, Mântuitorul Iisus Hristos la un moment dat apare împreună Moise și Ilie, pentru că ambii și-au dorit să vadă fața lui Dumnezeu, să-L vadă față către față”.

„Acum vedem că și Moise, și Ilie, pe Muntele Tabor, vorbesc cu Iisus Hristos față către față, pentru că în Vechiul Testament Hristos încă nu luase chip de om. Dar după ce S-a întrupat și a devenit om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor, ei au putut vedea fața lui Dumnezeu prin fața umană preaslăvită a lui Iisus Hristos. Iată cum dorința lor de a vedea fața lui Dumnezeu a fost doar amânată. Nu au putut să vadă nici Moise și nici Ilie fața lui Dumnezeu, dar acum, pe Muntele Tabor, vorbesc față către față cu Mântuitorul Iisus Hristos”.

„Despre ce vorbesc? Sfânta Evanghelie după Luca ne spune că vorbeau despre pătimirea Sa și despre cele ce se vor întâmpla cu El în Ierusalim. Vorbeau despre Pătimirea Sa și aceasta arată că Mântuitorul Iisus Hristos unește în slava Sa pe toți prorocii și pe toți dreptii Vechiului Testament. Iar faptul că era și cu trei apostoli, El ne arată aici chipul Bisericii Sale, care este adunarea în slava și bucuria Preasfintei Treimi a prorocilor, a dreptilor și a apostolilor, așa după cum ne spune Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Efeseni 2:20”.

Lumina taborică, mișcarea isihastă și rugăciunea inimii

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a evidențiat legătura dintre sărbătoarea de astăzi și mișcarea isihastă, implicit, rugăciunea inimii.

„Schimbarea la Față a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos arată că Legea a trecut, prorociile s-au împlinit în Iisus Hristos, pentru că Legea era călăuză sau pedagog către Hristos și prorociile profeților din Vechiul Testament erau pregătiri pentru venirea lui Hristos. Deci, a trecut umbra Legii și umbra prorocilor și a venit Însăși Lumina cea veșnică, Iisus Hristos. Lumina aceasta veșnică a slavei Schimbării la Față nu este lumină naturală, creată, ci lumină necreată, lumină neapusă. Este lumina slavei Preasfintei Treimi. Și aceasta se dăruiește oamenilor care se roagă mult, se curățesc de păcate prin pocăință și se îmbogățesc în fapte ale iubirii smerite și milostive”.

„Acea categorie de sfinți din Biserică, mult rugătoare, se numește ceata sfinților cuvioși isihăști, ceata rugătorilor care caută pacea lui Dumnezeu și liniștea sufletului în rugăciune. De aceea, începând cu secolul al 14-lea, la Bizanț și în

Muntele Athos, și apoi în Balcani, se dezvoltă puternic mișcarea aceasta a rugăciunii neîncetate sau rugăciunii inimii: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”.

„Zicând des această rugăciune, sfinții isihăști s-au învrednicit prin mila lui Dumnezeu să preguste încă din viața aceasta pământească bucuria și frumusețea slavei Taborului pe care au văzut-o și Apostolii Petru, Iacob și Ioan. Această lumină sfântă este împlinirea unei făgăduințe pe care Mântuitorul Iisus Hristos o face în Fericiile din Predica de pe munte și anume, Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. De aceea, părinții din pustia Egiptului spun că scopul vieții creștine este curățirea inimii și vederea harului dumnezeiesc a luminii celei nevăzute cu ochiul obișnuit”.

Mănăstirea Cernica, parte din mănăstirile isihaste

În secolul al 14-lea, mișcarea isihastă s-a extins în Bulgaria, Serbia și în Țările Române, a menționat Părintele Patriarh.

„Această mișcare a reapărut și s-a întărit în secolul al 18-lea prin mișcarea isihastă de la Neamț, din Moldova, unde în jurul Sfântului Paisie de la Neamț au apărut o mulțime de rugători isihăști călugări din mai multe țări”.

„Mănăstirea Cernica a făcut parte dintre mănăstirile isihaste, pururea rugătoare prin rugăciunea neîncetată a inimii sau a coborârii minții în inimă. Aceasta explică de ce sărbătoarea Schimbării la Față a fost dată ca hram acestei biserici de Sfântul Calinic de la Cernica, pentru că el însuși a fost un isihast, un rugător neîncetat și făcător de minuni”.

Simbolismul celor trei colibe

Referitor la cele trei colibe – una pentru Iisus, alta pentru Moise și a treia pentru Ilie – despre care se vorbește în textul Evangheliei de la Schimbarea la Față, Patriarhul Daniel a afirmat că „unii părinți ai Bisericii au văzut cele trei părți importante ale unei biserici ortodoxe: pronaosul, care simboliza coliba lui Moise, a Vechiului Testament; naosul, biserica în pelerinaj sau procesiune; altarul, care îl simbolizează pe Hristos, Împărăția Cerurilor”.

„Noi, având aceste trei trepte de înaintare spre Împărăția Cerurilor, pronaosul care este pregătire, naosul care este înaintare spre Împărăția Cerurilor, și altarul, care este pregustare a Împărăției Cerurilor, ne simțim asemenea Sfântului Petru pe Muntele Tabor, când a zis: bine este să fim noi aici!. Și atunci mai mult sentimental el a zis să facem trei colibe”.

În încheierea cuvântului său, Patriarhul României a mai precizat că „în Schimbarea

la Față avem icoana luminoasă a fiecărei biserici, fie biserică de mănăstire, fie de mir sau de parohie”.

„Să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos să ne dăruiască și nouă să strălucească și nouă păcătoșilor lumina sa pururea fiitoare”, a spus Preafericirea Sa.

Image not found or type unknown

Patriarhul Daniel a fost tuns în monahism la vârsta de 36 de ani. Astăzi, se află la 30 de ani distanță de acel eveniment major din viața Preafericirii Sale. [Detalii, aici.](#)

Mai multe imagini în [Galeria Foto](#).

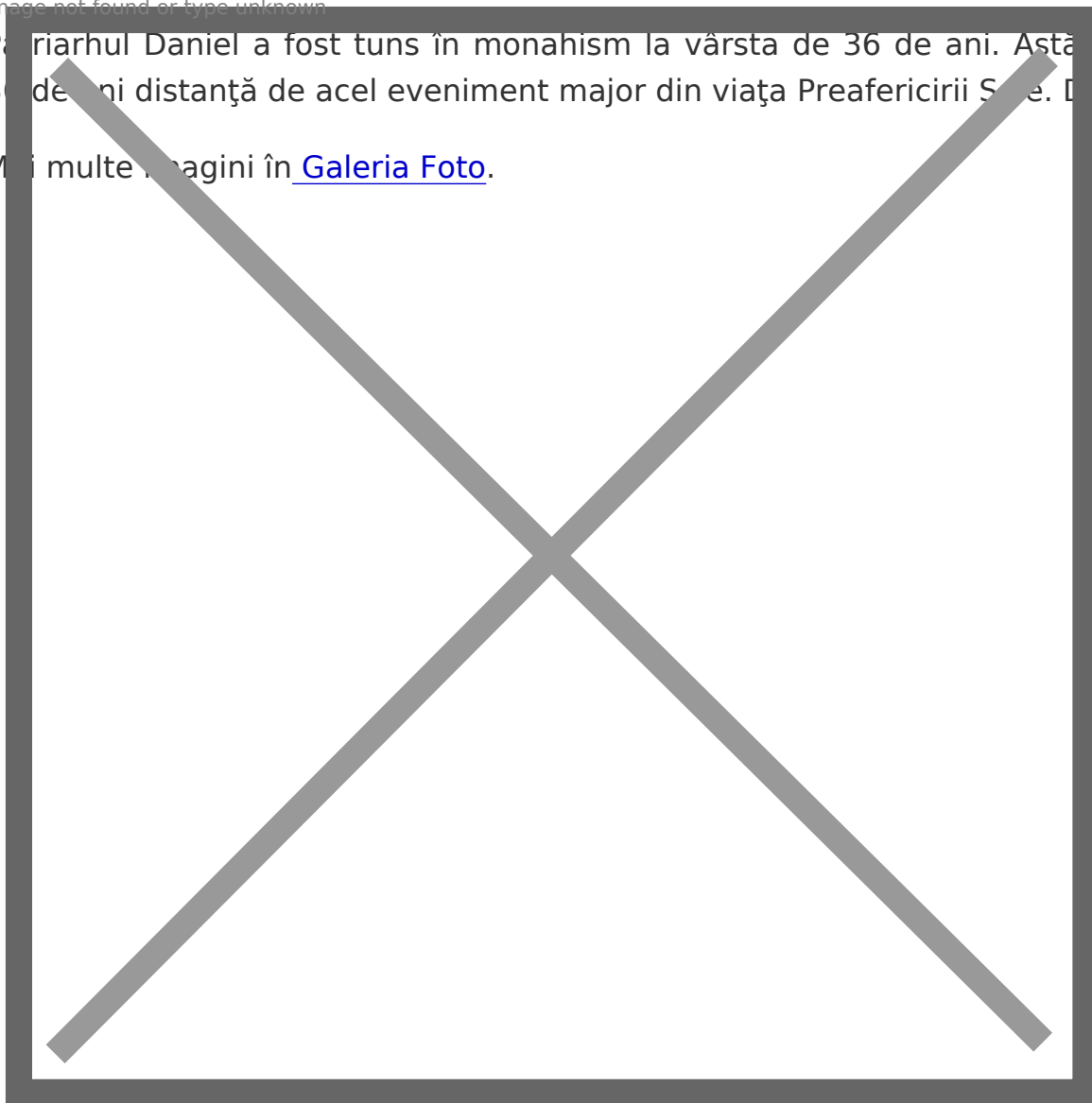

Image not found or type unknown

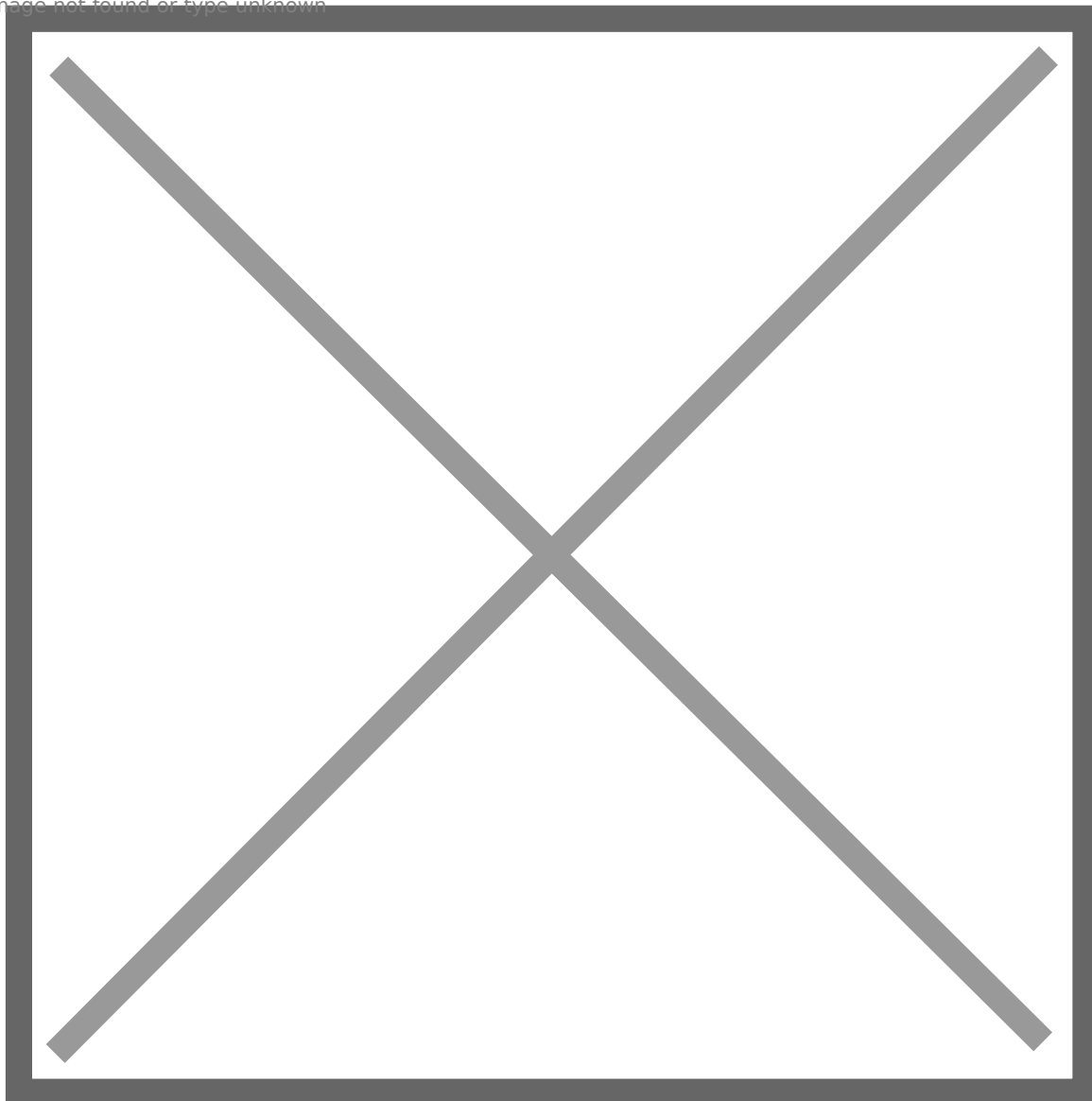

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro